

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ**ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ**

Презиме, име једног
родитеља и име
Датум и место рођења

Ристић Везенковић (Радивоје) Мирјана
29.08.1985.године, Прокупље

Основне студије

Универзитет у Београду
Факултет Полицијска Академија
Студијски програм Основне академске студије
Звање дипломирани официр полиције
Година уписа 2004/2005
Година завршетка 2009.
Просечна оцена 8,4

Магистер студије, магистарске студије

Универзитет /
Факултет /
Студијски програм /
Звање /
Година уписа /
Година завршетка /
Просечна оцена /
Научна област /
Наслов завршног рада /

Докторске студије

Универзитет у Нишу
Факултет Правни факултет
Студијски програм Докторске академске студије права
Година уписа 2009/2010
Остварен број ЕСПБ бодова 120 ЕСПБ
Просечна оцена 8.7

НАСЛОВ ТЕМЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Наслов теме докторске
дисертације Положај јавног тужиоца у реформисаном кривичном поступку Србије
Име и презиме ментора,
звање Саша Кнежевић, редовни професор
Број и датум добијања
сагласности за тему
докторске дисертације 13.11.2018.године

ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Број страна 374
Број поглавља XII
Број слика (шема, графикона) /
Број табела /
Број прилога /

**ПРИКАЗ НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КАНДИДАТА
који садрже резултате истраживања у оквиру докторске дисертације**

Р. бр.	Аутор-и, наслов, часопис, година, број волумена, странице	Категорија
1	<p>Мирјана Ристић Везенковић, Природа и одлике истраге у кривичном поступку Србије, Правни хоризонти, ISSN 2620-1674, 2018., Volume I, стр. 185-202;</p> <p>У раду су анализирани законске одредбе о уређењу јавнотужилачке истраге, којом је замењена судска истрага коју је спроводио истражни судија, иначе традиционални модел у историји српског кривичног поступка. Објашњени су законски услови за покретање истраге, субјекти истраге, форма и доказна снага радњи доказивања које органи поступка предузимају у истрази. На бази те анализе и уочених карактеристика дефинисане су опште одлике и правна природа истраге. Уочени су недостаци покретања јавнотужилачке истраге који доводе у питање уставност таквог законског решења и право осумњиченог на приступ суду. У излагању заузет је аргументовано став да је у погледу могућности прикупљања доказа у корист одбране, осумњичени у изразито инфериорном положају у односу на јавног тужиоца, па се не може сматрати да је поступак правичан. На концепцијском плану критиковано је законско решење којим се доказима, које у истрази изведе јавни тужилац, или полиција признаје иста доказна снага, као да су изведени пред судом уз поштовање начела непосредности и контрадикторности.</p>	M53
2	<p>Мирјана Ристић, Кривично дело силовања у праву Републике Србије, Право теорија и пракса, 2013, YU ISSN 0352-3713, стр.68-80;</p> <p>Основни циљ рада је приказ кривичног дела силовања као основног дела у оквиру групе кривичних дела против полне слободе. И поред чињенице да је ово кривично дело ниско заступљено у статистикама укупног криминала, висока тамна бројка, тешке последице по жртву и бруталност са којом се изводи једни су од разлога његовог темељног проучавања. У раду се обрађује историјски развој кривичног дела силовања у Србији, појам и основне карактеристике у нашем позитивноправном кривичном законодавству и статистички подаци, који се односе на број пријављених пунолетних лица, као и број осуђених лица у периоду од 2007. до 2011. године. Поред тога, у раду је приказана и врста и висина казни за осуђена лица, као и старосна доб и пол жртве кривичног дела силовања у истом периоду.</p>	M53
3	<p>Мирјана Ристић-Милан Милосављевић, Примање мита као облик корупције у праву Републике Србије, Зборник радова-uluslararasi Balkanlarda sosyal bilimler kongresi, 2013, вол.1, стр.627-640;</p> <p>О корупцији је потребно говорити као великом друштвеном злу, проблему који троши наше драгоцене ресурсе, повећава трошкове функционисања државе, генерише организован криминал, угрожава тржишну економију, обесхрабрује потенцијалне инвеститоре и кључно доприноси порасту сиромаштва грађана. Као најчешћи облици корупције у пракси јављају се кривична дела примања мита и давања мита. У раду су анализирани битни елементи кривичног дела примања мита. Примање мита као облик корупције је у великој мери заступљено у друштву. Да би се то смањило неопходно је јачање друштвеног морала и свести грађана о штетности примања мита и потребе да се укључе у његово спречавање и сузбијање.</p>	M33

НАПОМЕНА: уколико је кандидат објавио више од 3 рада, додати нове редове у овај део документа

ИСПУЊЕНОСТ УСЛОВА ЗА ОДБРАНУ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

Кандидат испуњава услове за оцену и одбрану докторске дисертације који су предвиђени Законом о високом образовању, Статутом Универзитета и Статутом Факултета.

ДА НЕ

Тема докторске дисертације је из уже кривично-правне научне области, за коју је Факултет матичан (чл. 7 Статута Правног факултета у Нишу). Кандидаткиња је положила све испите и испунила све друге обавезе предвиђене студијским програмом докторских академских студија права, полагањем испита на докторским студијама, остварила је укупну просечну оцену 8,70 (осам и седамдесет), објавила је три научна чланка из уже научне области из које је тема докторске дисертације – чиме је испунила услове прописане чланом 40. Правилника о докторским академским студијама права Правног факултета у Нишу. На основу предходно изнетог, може се закључити да је кандидаткиња испунила све услове предвиђене важећим прописима.

ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Кратак опис појединих делова дисертације (до 500 речи)

У уводном поглављу дисертације, обрађен је постављени проблем научног истраживања, предмет, као и циљ истраживања.

У другом поглављу под називом „**Природа, организација и уређење јавног тужилаштва**“ обрађена је структура јавног тужилаштва, према важећој нормативи. Одређен је појам овог државног органа приказан историјат његовог настанка, одређен положај у систему поделе власти и објашњени принципи на којима је засновано његово уређење. Кандидаткиња је анализирала именовање јавних тужилаца са аспекта функционалне самосталности. Истражен је и оцењен са теоријскоправног аспекта организациона и функционална самосталност јавног тужилаштва, као претпоставка хармонизације уставног и процесноправног положаја јавног тужиоца.

У наредном поглављу под називом „**Јавни тужилац као руководилац предистражног поступка**“ сагледана су права и обавезе јавног тужиоца, која изграђују његов процесни положај, који се заснива пре свега на овлашћењима која осигуравају његову руководећу улогу у овој етапи. Одређен је однос јавног тужиоца са полицијом, у предистражном поступку, који кандидаткиња оцењује као суштински за разумевање и оцену функционалности у овој фази, која претходи отварању кривичног поступка.

Наредно поглавље носи назив „**Положај јавног тужиоца у преуређеном стадијуму претхоног кривичног поступка**“. У овом делу је сагледан процесни положај јавног тужиоца у фази истраге и оптужења. Свеобухватно је обрађена фаза истраге, у контексту промене процесног положаја јавног тужиоца, који од доношења Законика о кривичном поступку постаје *dominus litis* ове фазе поступка. У фази оптужења кандидаткиња ставља акценат на трансформацију процесног положаја из органа вођења поступка у кривичнопроцесну странку и на импликације те промене по даљи ток поступка.

Пето поглавље под називом „Јавни тужилац као носилац функције оптужбе у главном стадијуму кривичног поступка“ представља анализу кандидаткиње о страначкој активности јавног тужиоца у фази припремања главног претреса, а особито на припремном рочишту, које представља потпуно нову делатност у фази припремања главног претреса. Кандидаткиња се затим бави овлашћењима и дужностима јавног тужиоца на главном претресу, апострофирајући наглашени терет доказивања у фази адверзијализованог главног претреса.

Шесто поглавље обухвата излагања о процесном положају јавног тужиоца у поступку по правним лековима и носи наслов „**Јавни тужилац као овлашћени субјект редовних и ванредних правних лекова**“. Осим положаја у поступку по жалби, као редовном правном леку, и поступку по захтеву за понављање кривичног поступка, као ванредном правном леку, у предметном поглављу објашњен је и поступак по захтеву за заштиту законитости, у коме јавни тужилац задржава извесне ингеренције чувара законитости.

У седмој целини дисертације, под називом „**Диверзионе форме решавања кривичних ствари у власти јавног тужиоца**“, кандидаткиња објашњава овлашћења јавног тужиоца да уместо покретања кривичног поступка „скрене“ поступање ка другим алтернативним формама поступања. Реч је о условном одлагању кривичног гоњења и одбацивању кривичне пријаве из разлога правичности, које су у потпуности у ингеренцији јавног тужиоца.

Наредно поглавље је посвећено **ширењу упрошћених форми кривичног поступка. Кандидаткиња образлаже улогу јавног тужиоца у једној консесуалној и једној мандатној форми, којима се избегава одржавање главног претреса, а о кривичној ствари се одлучује изостанком централне фазе кривичног поступка.**

Најзад, девета целина се бави **утицајем јавног тужиоца на казнену политику судова.** На основу свестраног сагледавања процесног положаја јавног тужиоца у редовном поступку, у свим његовим фазама, и свим другим врстама кривичног поступка, одређен је утицај, који јавни тужилац има на казнену политику, као значајног фактора друштвене реакције с циљем сузбијања криминалитета.

ВРЕДНОВАЊЕ РЕЗУЛТАТА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Ниво остваривања постављених циљева из пријаве докторске дисертације (до 200 речи)

Израдом докторске дисертације у маргинама постављеног проблема истраживања остварено је више научних и прагматичних циљева. На доктринарном плану, најпре су установљена и свеобухватно описана овлашћења и дужности јавног тужиоца која као конститутивни елементи детерминишу процесни положај јавног тужиоца. Даља анализа квалитативних одлика и њихових међусобних односа, помоћу којих су установљена истородна овлашћења и дужности јавног тужиоца, послужила је за детаљно и свестрано објашњење бипартитне научне класификације овлашћења и дужности јавног

тужиоца – на она која му припадају као државном органу и она која изграђују његов положај као кривичнопроцесне странке. С тим циљем описана су, разврстана и објашњена јавнотужилачка овлашћења и дужности у предистражном поступку и свим стадијумима и фазама кривичног поступка, те у диверзионим и упрошћеним формама поступка решавања кривичних ствари. Тако утврђен и објашњен процесни положај јавног тужиоца доведен је у везу са квантумом његових права и дужности према раније важећим прописима, и установљене су и теоријски образложене квантитативне и квалитативне промене, као и висок степен јачања моћи јавног тужиоца у поступку примене кривичне репресије. У научну експликацију положаја јавног тужиоца, као циља дисертације увршћено је објашњење односа између јавног тужиоца и полиције, повезаност његовог процесног положаја са казненом политиком, изједначавање доказа које изведе јавни тужилац са судским доказима, као последица неадекватног уређења претпретресних фаза адверзијалног модела суђења, и на крају валидна правнотеоријска експликација компатибилности уставног и процесног положаја јавног тужиоца.

На прагматичном плану, научноистраживачки резултати у својој укупности, могу послужити законодавцу да приликом новелирања процесног кодекса, догради и побољша његову концепцијску доследност и кохерентност, а нарочито уређење процесног положаја јавног тужиоца, те да хармонизује националне прописе са европским правним стандардима, а правосудним органима као помоћ у правилној примени релевантних позитивноправних прописа.

Вредновање значаја и научног доприноса резултата дисертације *(до 200 речи)*

Дисертација је потврдила значај процесне улоге јавног тужиоца за решавање кривичних ствари у адверзијално конципираном моделу кривичног поступка. Реализованим научним истраживањем оспорена је концепцијска исправност изједначавања доказа, које изведе јавни тужилац у предпретресним фазама са судским доказима. Дисертација је показала да је, због укидања инквизиционе максиме и ограниченог обима испитивања пресуде побијане правним леком, уређеног на адверзијалном принципу, јавни тужилац постао одговоран за утврђивање чињеничног стања и за законитост судских одлука, која је у поступку по жалби прешла са суда на јавног тужиоца. Истраживањем је утврђено да јача моћ јавног тужиоца у диверзионим и упрошћеним процесним формама, преношењем извесних судских компетенција на јавног тужиоца, приликом примене парапеналних мера у поступку условног одлагања кривичног гоњења и закључивањем страначких споразума са окривљеним, којима се лимитира судска власт у домену доказивања и изрицања кривичних санкција. Посебно је вредно пажње теоријско објашњење дисхармоније између уставног положаја јавног тужилаштва и процесног положаја јавног тужиоца у поступцима примене кривичне репресије, који се одликује квалитативним и квантитативним променама у природи и садржини јавнотужилачке функције. Свеобухватна расправа и аргументовани закључци представљају докторандов допринос доктринарном објашњењу и правном тумачењу јачања процесног положаја јавног тужиоца и промена у природи и садржини јавнотужилачке функције. Заступаним и интерпретираним схватањима значајно се продубљују знања у истраживаној области, а заузети ставови доприносе развоју научне мисли од значаја за савремено поимање уређења јавнотужилачке функције, за концепцијску доследност у изградњи кривичног поступка и кохерентност самог процесног законика.

Оцена самосталности научног рада кандидата *(до 100 речи)*

Докторска дисертација је у целини урађена у складу са пројектом које је одобрило Научно-стручно веће за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу. Систематика рада логички је постављена и спаја обрађене теме у једну кохерентну целину, те јој се, као оригиналној не могу упутити неке озбиљније критике. Приликом обраде теме коришћена је одговарајућа научна методологија, а саму дисертацију одликује систематичност, свеобухватност и егзактност у закључивању. Докторанд користи и коректно интерпретира досадашња истраживања и солидно прикупљену правну и другу истраживачку грађу, а ставове и схватања других аутора коректно цитира. Оригинално постављена структура рада, обим тематских целина, које се односе на процесни положај јавног тужиоца, критичка тумачења позитивног права, изведени закључци, нова аргументација и нови предлози за унапређење уређења процесног положаја и функције јавног тужиоца у кривичном поступку, ваљани су разлози за закључак да докторска дисертација представља самостални научни рад.

ЗАКЉУЧАК *(до 100 речи)*

Узимајући у обзир изречену позитивну оцену систематике и научне заснованости дисертације, њену свеобухватност, прихваћена теоријска гледишта, на којима се темељи процесноправна дескрипција и експланација улоге јавног тужиоца у реформисаном кривичном поступку, као и валидну аргументацију

изведених закључака, може се сматрати да докторска дисертација задовољава све научне критеријуме и да представља самостални научни рад докторанда.

Једногласна је оцена Комисије да урађена докторска дисертација «Положај јавног тужиоца у реформисаном кривичном поступку Србије», кандидаткиње Мирјане Ристић Везенковић, представља оригинални научни рад и допринос науци кривичног процесног права и предлаже Наставно-научном већу да прихвати овај извештај и одобри јавну одбрану докторске дисертације.

КОМИСИЈА

Број одлуке ННВ о именовану Комисије

8/18-01-008/19-023

Датум именовања Комисије

29.11.2019.

Р. бр.

Име и презиме, звање

Потпис

1.	Проф.др Татјана Бугарски кривичноправна (Ужа научна област)	председник Правни факултет Универзитета у Новом Саду (Установа у којој је запослен)	
2.	Проф.др саша Кнежевић кривичноправна (Ужа научна област)	ментор, члан Правни факултет Универзитета у Нишу (Установа у којој је запослен)	
3.	Доц.др Иван Илић кривичноправна (Ужа научна област)	члан Правни факултет Универзитета у Нишу (Установа у којој је запослен)	

Датум и место: